

EVEN VOORSTELLEN

De rubriek: "Even voorstellen"

Onder deze titel willen we in de Spirula een nieuwe rubriek van start laten gaan. In deze rubriek is het de bedoeling dat een lid van onze vereniging iets over zichzelf vertelt: hoe is hij/zij begonnen met de malacologie, wat is zijn/haar interesse, waar wordt de inspiratie uit gehaald, welke gebieden zijn verzameld, is er iets bijzonders te melden, een belangrijke publicatie, zijn er toekomstplannen/dromen op het gebied van de malacologie? Kortom, maak de anderen van de vereniging deelgenoot van uw plezier in uw hobby! Altijd goed dat we elkaar beter leren kennen en te weten dat er anderen misschien wel net zo

enthousiast zijn als uzelf. De spits van deze rubriek wordt afgebeten door Gab Mulder. Hij heeft het stokje overgedragen aan Anthonie van Peursen, die op zijn beurt het stokje weer aan een ander zal overdragen. Het is dus elke keer weer een verrassing wie iets over zichzelf mag gaan vertellen. Spirula is een blad van leden voor leden – bij deze dan ook een rubriek waarin elke keer een lid aan het woord is. Veel leesplezier gewenst.

Ruud Bank

Even voorstellen: Gab Mulder

Mijn naam is Gab(riel) Mulder ik ben geboren op 8 april 1951 in Delft en getrouwd met Ingrid. We hebben 2 dochters Dayenne en Dulcey en een kleinzoon Sven. Zo, dat was het persoonlijke gedeelte.

Hoe is de passie voor het verzamelen ontstaan? Nu, dan moet ik toch zo'n 40 jaar terug in de tijd. Ingrid was nog mijn vriendinnetje en zij kampeerde in de zomer met haar ouders op een camping in Katwijk aan Zee. Kijk, daar komt de Zee in beeld. Naast ons op de camping stond een oom van Ingrid die schelpen verzamelde. Nu was mijn interesse in de natuur me door mijn vader bijgebracht, dus toen oom Rien mij het schelpenboekje van Bob Entrop liet zien, was de interesse al snel gewekt. Ik zocht ieder excuus om samen met Ingrid langs het strand schelpen te zoeken, en wat mij uit die tijd is bijgebleven zijn de soorten die je toen algemeen vond en waar je nu een flinke zandsuppletie voor nodig hebt om ze te vinden. Ik heb het hier over *Donax vittatus*, *Chamelea striatula* en diverse soorten van het geslacht *Ensis*. Van *Ensis directus* was toen trouwens nog geen sprake.

Toen de hobby wat serieuzere vormen ging aannemen was een bezoek aan het schelpenmuseum van Bob Entrop, toen gevestigd aan de Zuid-Hollandlaan, een must. Ik als beginnend verzamelaar kon me vergapen aan een grote snoepwinkel vol met fraaie schelpen, veelal uit de tropen. Die wilde ik ook hebben. Echter, geld om reizen te maken naar deze exotische oorden was er niet. Dus iedere 2 maanden schelpen kopen bij Bob Entrop en samen met Jan Paul Buijs schelpen bestellen bij diverse handelaren. Daarna met spanning wachten op de PTT

die het pakket bezorgde in Voorburg, waar ik toen woonde nadat ik met Ingrid getrouwd was. Jullie kunnen je voorstellen dat het onvergetelijke avonden waren om samen met Jan Paul het pakketje open te maken en je te verbazen over al dat fraais dat daaruit kwam. Nog steeds heb ik het er met Jan Paul over dat toen de passie voor het verzamelen en vastleggen van een schelpencollectie in ons beider leven kwam.

Ondertussen was het schelpenmuseum verhuisd naar de Dr. Lelykade en hielp ik op zaterdagochtend in de schelpenshop. Hoewel ik meermalen met Bob Entrop een discussie heb gehad kreeg ik toch regelmatig schelpen van hem, en dat verbaasde menigeen. Want Bob was, zoals ik begreep, niet zo gul. Een geweldige en leerzame tijd, waarin vooral het vergaren van de losbladige documentatie Vita Marina in het Schelpenmuseum altijd weer een hele klus was.

De vakanties werden met toestemming van het thuisfront al kamperend afgestemd op leuke verzamelbestemmingen, zoals Spanje, Griekenland, Italië en Kroatië. Vooral de oudste dochter snorkelde driftig mee en speurde ook in vissersboten naar schelpen en krabben. Want buiten het aanleggen van een schelpencollectie heb ik ook nog een collectie Europese krabben, die ik allemaal zelf heb geprepareerd.

Naarmate de collectie omvangrijker werd en plaatsgebrek een steeds groter probleem, was ik genoodzaakt mij te specialiseren. Vooral de familie Strombidae heeft, samen met Veneridae en Patellidae, mijn warme belangstelling. De interesse voor de familie Strombidae is ontstaan door een enthousiast verhaal,

Snorkelen in Maleisie 2012

Landslakken verzamelen op Kreta 2013

jaren geleden, van Piet van Pel, die helaas in 2013 is overleden. Piet heeft me de liefde voor deze fraaie familie bijgebracht. Hoewel ik veel exemplaren van deze familie heb gekocht of van medeverzamelaars heb gekregen, was het voor mij een feest toen ik in 2001 de eerste exemplaren zelf in Thailand heb verzameld. Dat was in Krabi, waar ik een aantal exemplaren van *Doxander vittatus entropi* verzamelde. Ja, symbolisch: in deze vondst kwamen twee mensen die mij enthousiast hebben gemaakt voor deze hobby samen!

In die 40 jaar is er nog iemand die er voor gezorgd heeft dat ik een nieuwe loot aan mijn verzameldrift kon toevoegen. Dat was Anthonie van Peursen. Enige jaren geleden was ik met een excursie mee naar waar zowel Marien als LandZoet, zoals ik dit noem, werd verzameld. Om een lang verhaal kort te maken: ik verzamel nu ook LandZoet en deze vertegenwoordigen nu al een flink deel van mijn collectie!

Verder ben ik samen met Anthonie als vrijwilliger van Staatsbosbeheer in een aantal Natuurgebieden rond Zoetermeer actief om deze LandZoet beestjes te monitoren.

In die tijd ben ik ook vriend geworden van *Biologia Maritima*, waar ik later nog in het bestuur ben gekomen als penningmeester. Na de BM-periode kwam de NMV voor mij in beeld. Ook hier ben ik al jaren lid en sinds een jaar ben ik bestuurslid van de NMV. Verder coördineer ik samen met Rob Vink de NMV/WTKG determinatiedagen in de LiveScience zaal van Naturalis.

Na mijn werkzame periode bij KPN ben ik nu tijdelijk in dienst bij Naturalis. Daar heb ik me de afgelopen jaren bezig gehouden met de digitalisering van de omvangrijke Mollusca-collectie. Verder ben ik ook als gastmedewerker verbonden aan dit mooie Instituut.

Misschien nog leuk te vermelden is dat in 2000, een – weliswaar kleine – schelp naar mij vernoemd is, namelijk, *Chrysalida gabmulderi* Van Aartsen, Gittenberger & Goud, 2000, uit de familie Pyramidellidae. Voor mij bijzonder dat mijn naam voor eeuwig in de literatuur zal voortbestaan!

Zoals jullie hebben kunnen lezen vervult deze hobby al 40 jaar een rode draad in mijn leven. Naast het verzamelen is het buiten zijn en met allerlei andere facetten van het leven in aanraking komen bijzonder boeiend. Ik denk hierbij aan de contacten met vissers en medeverzamelaars. Maar ook andere zaken, zoals mijn interesse in de natuur en dan in het bijzonder vogels en paddenstoelen, komen aan bod als je aan het verzamelen bent. Ik hoop dan ook dat ik deze hobby met heel veel plezier nog jarenlang kan uitoefenen.

Ik ben benieuwd wat de volgende persoon te vertellen heeft en geef dan ook graag de estafettestok door aan mijn goede vriend Anthonie van Peursen.

Adres van de auteur:
gabmulder@hetnet.nl
Foto's Ingrid Mulder

DE PLEK

De rubriek “De Plek....”

In het verleden kende de Spirula de rubriek “*De plek*”. Daarin stonden verslagen over leuke vakantiebestemmingen en verzamelaarsplaatsen. Ik vond het jammer dat die rubriek verwaterd was. Tijdens de voorjaarsvergadering bleek dat de aanwezige leden en de Spirula-redactie er wel voor voelden om deze ru-

briek nieuw leven in te blazen. Ik hoop dat zij daarin slaagt, want welke verzamelaar wil nu geen tips voor goede verzamelaarsplekken? Met dit stukje doe ik de aftrap, in de hoop dat anderen zullen volgen.

Sylvia van Leeuwen

Schelpen verzamelen op de Canarische eilanden

Sylvia van Leeuwen

De Canarische eilanden trekken vooral toeristen vanwege de stranden en het uitgaansleven. Maar er is veel meer te beleven. Wij gaan er vooral heen vanwege de bijzondere flora, het prachtige landschap, de goede wandelmogelijkheden en het aangename klimaat, ook in de winter. Tijdens zes Canarische vakanties bezochten we steeds de westelijke eilanden: La Palma, Tenerife, La Gomera en Gran Canaria. Door hun hoge bergen en westelijke ligging vangen ze de meeste regen, waardoor ze ook het groenst zijn. De eilanden zijn gevormd door oude en jonge vulkanen en de vegetatie is er totaal anders dan op het Europese vasteland. Heel karakteristiek zijn de laurierbossen, allerlei soorten vetplanten (bijv. *Aeonium*'s en *Euphorbia*'s) en kleurrijke slangenkruiden (*Echium spec.*). Op de Canarische eilanden huist ook een heel bijzondere landslakfauna, maar die laat ik in dit artikel buiten beschouwing.

Onze vakanties op de Canarische eilanden waren overwegend wandelvakanties in de bergen, maar we probeerden ook regelmatig aan zee te geraken. Dat valt lang niet altijd mee, want het grootste deel van de kusten bestaat uit grillige, scherpe lavarotsen die steil aflopen in zee. Zo hier en daar kun je bij het

water komen, maar dan ben je nog niet van schelpenvondsten verzekerd. Meerdere keren bleek het strand te bestaan uit grote rolkeien of kiezelstenen waar hoge oceaangolven op beuken. Een imposant gezicht, maar niet ideaal om schelpen te zoeken.

Fig. 1. Het El Charco strand bij Valle Gran Rey, La Gomera.